

ΩΡΑ

ΣΥΝΑΦΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΩΝ

Ἐνταῦθα ἱστορία	Δρ. Νίσι	12
Ἐν ταῖς ἱστορίαις		15
Ἐν Τουρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ ἱστ. Τ. 1		4
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ	ερ.	26

Ἐκδίδεται καθ' ἐκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑ ΧΩΡΙΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΩΝ

Δι' ἑκάστον στίχον ἀπὸς	λεπτά	48
» » » δις	»	23
» » » τρις, καὶ τετράκις	»	28
» » » πεντάκις καὶ ἑξακις	»	48

Γραφεῖον τῆς ΩΡΑΣ κατὰ τὴν ὁδὸν Εὐριπίδου ἀριθ. 51.

Ἐκαστον φύλλον τῆς ΩΡΑΣ τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ Κ. Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΥ

ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ ὑπουργείου Δεληγεώργη προτάσεως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 27 Νοεμβρίου.

Δὲν θὰ καταγίνω, κύριε, εἰς θεωρίας, θὰ ἐρωτήσω μόνον, ποία ἡ πρακτικὴ σημασία τῆς ψήφου, τὴν ὁποίαν μᾶς προκαλοῦν νὰ δώσωμεν σήμερον; Δὲν ὀδηγοῦμεθα, λέγουσιν, ἀπὸ προσωπικοῦς λόγους. Ἀλλὰ διὰ ποῖον ἄλλον λόγον προκαλοῦμεθα νὰ ψηφίσωμεν ἂν ἔχωμεν ἢ ὅχι ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον, παρὰ μόνον ἀπὸ καθαρώτατον προσωπικὸν λόγον κατ' ἐκείνων, οἱ ὅποιοι κάθηνται εἰς τὰς ἐδρας αὐτάς; (δεικνύει τὰς ὑπουργικὰς ἐδρας). Ὅτι τοῦτο εἶναι ἀναμφισβήτητον, δὲν ἔχω χρεῖαν νὰ τὸ ἐξετάσω. Ἐάν δὲ εἴπητε, ὅτι ἀρχὴν τινα ἡδέαν ἀκολουθεῖτε, σκεφθῆτε, ποίαν ἀρχὴν ἢ ποίαν ἰδέαν θὰ παραδεχθῆτε ὡς ὀδηγήσουσαν τὴν ψῆφον ὑμῶν. Ἡ πλειονοψηφία τῆς βουλῆς ἐκρήμνισε μίαν παρελθοῦσαν κυβέρνησιν, ὅχι διότι ἦτο ἡ κυβερνήσις ἐκείνη, ὁποία ἦτο, εἰς τὰ πρόσωπά της, ἀλλὰ διὰ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἡ κυβέρνησις ἐκείνη ἐπρότεινεν. Ἀποδείξεις, ὅτι ἡ παραιτήσις τῆς κυβερνήσεως ἐπῆλθε μετὰ τὴν καταψήφισιν τοῦ 3 ἄρθρου ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῶν 10 ἑκατομμυρίων. Κατεδικάσθησαν λοιπὸν αἱ γνώμαι, αἱ ἰδέαι, τὰς ὁποίας ἡ παρελθοῦσα κυβέρνησις ἐπρότεινεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος περὶ προπαρασκευῶν. Ἐρχεται σήμερον μία ἄλλη κυβέρνησις χθὲς μόλις συγκροτηθεῖσα, ἡ ὁποία τί μᾶς εἶπε πρὸ ὀλίγου; Θέλω εἶπεν, ἐντὸς 2 ἢ τὸ πολὺ 3 συνεδριάσεων σᾶς φέροι τὰς ἰδέας μου, διὰ τῶν ὁποίων θέλετε ἰδεῖ, ὅτι δυνάμεθα νὰ προπαρασκευασθῶμεν, χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην νὰ ἐπιβάλωμεν φόρους. Τοῦτο εἶπεν ὁ πρωθυπουργός. Δὲν τὸ παραδέχομαι ἀπολύτως, ἕως ὅτου δὲν τὸ ἴδω, ἀλλὰ ἐρρέθη. Ἡ παρελθοῦσα κυβέρνησις μᾶς εἶχεν ὑποβάλλει μέτρα προπαρασκευῆς ἀπαιτοῦντα 13 ἑκατομμύρια νέων φόρων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν θὰ ἦναι προσωπικὸς ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον θὰ καταψηφίσωμεν τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν; ἂν θέλετε νὰ ἀναγάγητε τὸν λόγον τοῦτον εἰς μίαν ἰδέαν, θὰ τὸν ἀνάγετε ἀναγκαίως εἰς αὐτήν καταψηφίζω, θὰ εἴπητε, τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία μοι λέγει, ὅτι θὰ προπαρασκευάσῃ τὸν τόπον ἄνευ προσθήκης νέων φόρων, καὶ ἐπαναφέρω τὴν προηγουμένην κυβέρνησιν, ἡ ὁποία μοι εἶπεν, ὅτι δὲν εἴμπορεῖ νὰ κάμῃ προπαρασκευὰς ἄνευ ἐπιβολῆς νέων φόρων 13 ἑκατομμυρίων (Εὖγε ὀριστερά) χειροκροτήματα ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου). Τοῦτο, τὸ νὰ προπαρασκευασθῶμεν ἄνευ

ἐπιβολῆς φόρων, εἶναι ἀληθές; εἴμπορεῖ νὰ γίνῃ; Δὲν λέγω ναί, δὲν λέγω ὅχι· ἀλλ' ὡς βουλευτὴς καθήμενος εἰς τὸ ἐδωλίον ἐκεῖνον, τὸ ὁποῖον πρῶτον καθῆκον μοι ἐπιβάλλει νὰ σκέπτομαι περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύω, ὅταν βλέπω μίαν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία μοι φέροι τοιαύτην πρότασιν ἐνώπιόν μου, νὰ μοι λέγῃ, ἐντὸς 3 τῶν πολὺ ἡμερῶν θὰ καθαρίσω τὸ ζήτημα τοῦτο, ποίαν δικαιολογίαν θὰ ἔχω, ἵνα καταψηφίσω αὐτήν, εἰμὴ δικαιολογίαν προσωπικότητος; Καὶ δὲν εἴμεθα προσωπικοὶ καὶ δὲν ὀδηγοῦμεθα ἀπὸ προσωπικά; Τὸ παραδέχομαι. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἰδέα σας, ἀλλὰ τὸ ἐξαγόμενον τῆς ψήφου τῆς σημερινῆς, ἐάν δοθῇ, ὁποῖαν τὴν προκαλεῖ ὁ ἀξιοτίμος βουλευτὴς Ναυπλίας, ποίαν ἄλλην θὰ ἔχῃ ἐξήγησιν, εἰμὴ τὴν ἐξήγησιν τῆς προσωπικότητος; διότι πῶς εἶναι δυνατόν νὰ εἴπῃ βουλευτὴς δὲν θέλω νὰ λάβω ὑπ' ὄψιν τὴν ἀγγελίαν τῆς κυβερνήσεως; Δὲν ἤμην, δὲν εἶμαι φίλος πολιτικός τοῦ κ. Δεληγεώργη. Ἀλλὰ τοσούτω μάλλον ὀφείλω νὰ ἀναμετρήσω τὴν ψῆφον, τὴν ὁποίαν θὰ δώσω σήμερον ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ ὑπουργείου τούτου. Ὀφείλω δὲ νὰ τὴν καταμετρήσω καὶ ὑπὸ μίαν ἄλλην ἔποψιν ἀκόμη σοβαροτέραν. Ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐρισκόμεθα, τὸ ἔθνος ἀνυπομόνως περιμένει τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς στρατιωτικῆς παρασκευῆς. Ὁ κ. Δεληγεώργης κατηγορήθη ἀπὸ τὴν πρῶν κυβερνήσιν, καὶ τὴν πρῶν συμπολίτευσιν, ὅτι κατέκρινε τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἡ κυβερνήσις ἐκείνη ἐπαρουσίασε, καὶ δὲν ἐφάνη τί ὀρίζει εἰς ἀντικατάστασιν. Ἐρχεται σήμερον καὶ ὀρίζει, ὅτι θὰ φέρῃ μέτρα τοιαῦτα. Οἱ ἀντίθετοί του δὲν ὀφείλουσι νὰ τοῦ δώσωσι τὸν καιρὸν νὰ φέρῃ τὰ μέτρα ταῦτα; ἢ εἶναι βάσιμα καὶ πραγματοποιήσιμα αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέγει, καὶ τότε ἐκέρδιεν ὁ τόπος, ἢ δὲν εἶναι ἀληθῆ, καὶ τότε κερδίζετε σῆς, διότι δὲν θὰ φανῆτε, ὅτι καταψηφίζετε ἀπὸ ἐν πείσμα προσωπικόν.

Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, ἐπαναλαμβάνω, δὲν ἤμην, δὲν εἶμαι πολιτικός φίλος τοῦ κ. Δεληγεώργη, θὰ δώσω ὁμῶς ψῆφον ὑπὲρ αὐτοῦ, ὅπως μέλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπως φέρῃ τὰ σχέδια τὰ ὁποῖα εἶπεν. Ἐάν τυχὸν εἶναι τοιαῦτα, ὁποῖα λέγει, ὁ τόπος ἐκέρδιεν, καὶ σῆς εἴμπορετε κατὰπιν νὰ εἴπητε: τὰ σχέδιά σας εἶναι μὲν καλὰ, καὶ τὰ παραδεχόμεθα, ἀλλὰ σὲ δὲν σὲ ἐμπιστευόμεθα. Μὴ φανῆτε ὅμως, ὅτι θέλετε νὰ ἐμποδίσῃτε τὴν παρουσίαν ἀπασῶν τῶν ἰδεῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦτου ἐπὶ τοιούτου ζητήματος, ὁποῖον τὸ τῶν παρασκευῶν, ὑπὸ τὴν φάσιν μάλιστα ὑπὸ τὴν ὁποίαν παρουσιάζεται νῦν τὸ ζήτημα τοῦτο μεταξὺ προσθήκης νέων φόρων, καὶ τῆς ἐπαγγελίας, ὅτι τοιαῦτα φόροι δὲν θὰ ἦναι ἀνγκαῖοι.

Ἐάν ὁ κ. Δεληγεώργης υποκύβη εἰς τὴν σημερινὴν ψηφοφορίαν, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ τὸν συγχάρῳ, διότι εἰς τὰς δυσκόλους ταύτας περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας εὗρισκόμεθα, θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον φέρων ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ τῆς Ἑλλάδος τὸν ἰσχυρισμὸν, ὅτι ἀνήγγειλε καὶ ὑπεσχέθη, καὶ τοῦτο καὶ ἐκείνο, ἀλλὰ δὲν τῷ ἄφησαν καιρὸν νὰ τὸ πραγματοποιήσῃ· ἀδὲν σὰς πταίω—θὰ εἴπῃ—ἐγὼ, ἂν τὸ καλὸν δὲν ἔγινε».

Διατριβὴ Γλάδστινος (1)

Ὁ ἑλληνικὸς παράγων ἐν τῷ ἀνατολικῷ προβλήματι.

Ἀχαρὶ ἔργον εἶναι δι' ἄγγλον πολίτην νὰ χαράξῃ τὰς τελευταίας τῆς ἱστορίας ταύτης σελίδας· καθότι οὗτος προθύμως μὲν δικαιολογεῖ τὴν δυσαρέσκειαν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ ἀπειλουμένῃ εἰσόδῳ τῆς στρατιᾶς τῶν Ρώσων εἰς Κωνσταντινούπολιν τῷ 1829, οὐδόλως δὲ δύναται νὰ ἐννοήσῃ οὐδὲ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν αἰφνιδίαν μεταβολὴν γλώσσης καὶ αἰσθημάτων, τὴν ἐπελθούσαν μετὰ τὴν ἀνοδὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Οὐβελιγγτῶνος κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1828, καὶ διὰ τοῦ ἐναρκτηρίου βασιλικοῦ λόγου, στιγματίσασαν τὴν ἐν Ναβαρίνῳ ναυμαχίαν, ἣτις ὠνομάζετο οὐχὶ ἀπροσδόκητον, ἀλλ' ἀκαιρὸν (untoward) γεγονός. Ἐτερον σφάλμα, οὐχὶ ἐπίσης προφανές, ἀλλὰ πολλῶν μᾶλλον ἐπιζήμιον, ὑπῆρξεν ὁ στενόχωρος ὀρισμὸς τοῦ νέου βασιλείου, οὗ τὰ ὅρια ἐφαίνοντο ἐπίτιδες χαρὰς πρὸς ταπεινώσειν τῶν ἐλπίδων καὶ τιμωρίαν τοῦ θάρρους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ κατεδικάζον τὸ ἀρτισύστατον κράτος εἰς οἰκτρὰν ἀσθένειαν καὶ διηνεκὴ κηδιμονεῖαν.

Ὁ Φίλιππος ὀρθότατα παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἦτο ἔργον τοῦ λαοῦ, ἀναπτύξαντος ἀνδρείαν καὶ ἐπιμονὴν οὐχὶ ἐλάσσονα τῆς τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἀποίκων, οὓς ἀπόλυτοι τινες βασιλεῖς ἐφάνησαν πρόθυμοι νὰ βοηθήσωσι. Διὰ τὴν βοήθειαν ταύτην δὲν πρέπει ἡμεῖς οἱ Ἀγγλοὶ νὰ μνησικακώμεν, ἀφοῦ ἐπέσπευτε τὴν λύσιν ἀγῶνος, ὅστις ἤθελεν ἄλλως δικαιωθῆναι μετὰ τῶν δύο μᾶλλον πεισμώνων καὶ ἐφ' ἑαυτοὺς πεποιθότων λαῶν τῆς οἰκουμένης. Τοιαύτη τις ἀπεδόθη ἐξ εὐγενεστέρων αἰσθημάτων ὑπηρεσία εἰς τὸν Σουλτάνον ὑπὸ τῶν τριῶν ἐν Ναβαρίνῳ δυνάμεων. Ἡ ἀποχὴ τῆς Εὐρώπης δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπαναγάγῃ τὰς ἐξεγερθείσας χώρας ὑπὸ τὴν πραγματικὴν κυριαρχίαν τῆς Πύλης. Τὰ ἀλωθέντα φρούρια καὶ οἱ κατατροπωθέντες στρατοὶ δὲν ἤθελον ἐπιθεῖναι τέλος εἰς τὸν ἀγῶνα. Τὰ ὅρη καὶ τὰ κύματα ἤθελον προσφέρει ἄσυλον εἰς τὰ γενναῖα αὐτῶν τέκνα καὶ ἡ πάλιν ἤθελεν ἐξακολουθήσει σποραδικὴ μὲν, ἀλλ' ὀμείλικτος· καθότι πρὸς τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν οὐδεμίαν ἄλλην δύναται ἐν τῇ δούλῃ Ἀνατολῇ νὰ παραβληθῇ κατὰ τὴν ἀνδρείαν, ἂν ἐξαιρέσωμεν τὰ τέκνα τῶν Μαύρων Ὀρέων. Ἀλλ' ἂν ὑπάρχῃ σπουδαία τις ὁμοιότης, ὑφίσταται ἀφ' ἑτέρου καὶ διαφορά τις· ἔτι μείζων μετὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων. Οἱ δύο ἀγωνισθέντες λαοὶ δὲν ἦσαν πολὺ διάφοροι τὸν ἀριθμὸν, ἀμφότεροι δὲ ἔτυχον ἀτόχου διανοητικῆς, ὀξύτητος καὶ ἀγχινοίας. Πλὴν τούτων ὅμως οἱ Ἀμερικανοὶ ὑμνοῦσαν ν' ἀποκτήσωσι καὶ τοὺς ἀναγκαίουںτας πρὸς εὐδωσίαν τοῦ ἔργου νουνεχεῖς πολιτικούς ἀνδρας καὶ τιμίους ἡγέτας, ἐνῶ ἐν Ἑλλάδι ἐπεκράτει οἰκτρὰ ἑλλειψις τοιούτων. Οἱ ἐλευθέρως ἀνατραφέντες ἀποικοὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐξηγέρθησαν ἐναντίον ἐπι-

βουλῆς κατὰ τινων ἐλευθεριῶν αὐτῶν σχετικῶς ἀσημάντων, οἱ δὲ Ἕλληνες ἀντάρται ἐκυπτον ἀπὸ τεσσάρων αἰώνων ὑπὸ ζυγὸν οὐχὶ μὲν πανταχοῦ ἐξίσου βαρύν, ὁμοιόμορφον ὅμως κατὰ τοῦτο, ὅτι καθίστα ἀδύνατον τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἡθικῆς τελειότητος. Μόνη ἡ ἐλευθερία δύναται νὰ ἀναδείξῃ τὸν ἀνθρώπον ἄξιον μείζονος ἐλευθερίας.

Ἡ δυσπραγία τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ προσωρινῇ αὐτῆς καταστάσει ὑπὸ τὸν Καποδίστριαν, ὡς πρόεδρον δημοκρατικῆς κυβερνήσεως, ἦτο ὄντως μεγάλη· ἡ δὲ διπλωματία παρεῖχεν εἰς τὴν χώραν ταύτην ὑπηρεσίαν, μείζονα ἴσως ἢ ὅσον ἐνόμιζεν, προσφέρουσα ἐν ὀνόματι αὐτῆς τὸ στέμμα εἰς τὸν πρίγκηπα Λεοπόλδον τοῦ Σάξ Κοβούργου, τὸν ἄριστον πολιτικὸν ἄνδρα μετὰ τῶν συγχρόνων, ἴσως δὲ καὶ μετὰ τῶν πάντων τῶν ἡγεμόνων τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος. Οὗτος ἀπεδέξατο τὴν προσφορὰν. Ἀλλ' αἱ ῥαδιουργίαι τοῦ Κυβερνήτου, προβάλλοντος παντοίας δυσκολίας καὶ ἐν ἀνάγκῃ δημιουργούντος τοιαύτας, παρίτων τὸ μέλλον οὕτω ζοφρόν, ὥστε ὁ Λεοπόλδος ἔκρινεν εὐλογον νὰ παραιτηθῇ. Διὰ τῆς παραιτήσεως ταύτης ἀπώλετο διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐλπίς εὐδαίμονος παιδικῆς ἡλικίας. Ὁ ἀπομένων ἐλάχιστος ἀριθμὸς διαθεσίμων πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου ἡγεμόνων ἡλιατῶθη, φαίνεται, ἔτι μᾶλλον ἐκ τῆς ἀντιζηλείας τῶν βασιλευόντων οἰκῶν καὶ τῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον αὐτῶν λαῶν. Καίτοι δὲ ὁ βαθμὸς τῆς ἱκανότητος τῶν ὑπαρχόντων μελῶν βασιλικῆς οἰκογενείας ἐνδέχεται ἐν γένει νὰ ᾖ ἡναι ἀνώτερος τοῦ συνήθους μέσου ὄρου, ὀλίγιστοι ἐν τούτοις ἐκ τούτων δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς κάτοχοι χαρακτῆρος καὶ προσόντων ἱκανῶν ὅπως ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοιαύτης δυσχεροῦς θέσεως. Ὁ βασιλεὺς Ὁθων δὲν ἦτο οὔτε διεφθαρμένος, οὔτε ῥαθυμὸς ἡγεμὼν· ἀλλ' οὐδεμίαν εἶχεν ἰδέαν ἐλευθέρως κυβερνήσεως, τὸ δὲ μικροσκοπικὸν αὐτοῦ βασιλεῖον ἐστρεφεῖτο αὐτοχθόνων πολιτικῶν ἀνδρῶν ἱκανῶν ν' ἀναπληρώσωσι τὰς ἐλλείψεις του. Ἐγένετο λοιπὸν εἰσαγωγὴ ξένων ὡς ὑπουργῶν, δι' ὃν πνεῦμα ξενικοῦ φαιτισμοῦ, τοῦ χειρίστου πάντων, ἐπεκράτησεν ἐν τῷ κέντρῳ. Εἰς τὰς πληγὰς τῆς χώρας ἐπετέθη ὡς φάρμακον ὁ ἀπολυτισμὸς, οὗ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν μείζων ἀσθένεια καὶ ἀταξία. Τὸ ἐν ἔτει 1843 παρὰχωρηθὲν σύνταγμα ἦτο καὶ ἄωρον καὶ πλημμελές, οὐ μόνον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ, ἀλλὰ καὶ ὡς μέλλον νὰ λειτουργήσῃ ὑπὸ ἡγεμόνα ἀνίκανον νὰ ἐννοήσῃ αὐτό. Ἐν ἔτει 1862, ἐξαντληθείσης ἐπὶ τέλους τῆς ὑπομονῆς τοῦ λαοῦ, ὁ βασιλεὺς Ὁθων ἐφυγαδεύθη. Ἡ Ἑλλὰς πρέπει ἴσως νὰ θεωρηθῇ ὡς μόνον ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν δοκιμασίαν τοῦ ἐλευθέρου πολιτικοῦ βίου. Ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ ἐκαθαρίσθη οὕτω ἡ σκηνὴ καὶ ἀπέκτισεν ἡ χώρα ὡς βασιλεῖα ἀγαθὰ ἐπαγγελνόμενον παιδίον, πάλιν ἔπρεπε νὰ περιμείνῃ ἱκανὰ ἔτη, μέχρις ὃ νέος Γεώργιος φθάσῃ εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς ἐνεργείας.

Τὸ γενικὸν καὶ ἀτελές τοῦτα ἱστορικὸν σχεδιογράφημα ἔχει ἀναντιρρήτως ἀνάγκην πλείστον διορθώσεων καὶ ἀναπτύξεων περὶ τὰ καθεκαστα. Ὅπως δὲ ὅποτε ὅμως ἐπιθεώρησις τις τοῦ παρελθόντος ἐφάνη ἡμῖν ἀναγκαία πρὸς ἀσφαλεστέραν ἐκτίμησιν τῆς παρούσης καταστάσεως. Ἀλλ' ἐνταῦθα εὗρισκόμεθα ἐνώπιον αἰρέσεως, ἀποφαινομένης, ὅτι ἡ γενομένη ἀπόπειρα τῆς ἀνορθώσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπέτυχεν ἐντελῶς. Ἀποκρινόμενος εἰς τοῦτους, θέλω ἀποδείξει κατὰ πρῶτον ὅτι οἱ ἀρμόδιοι κριταὶ δὲν ἀπεφάνησαν οὕτω, ἔπειτα δὲ θέλω ἐξετάσει ἂν ἡ ἀνωτέρω ἀπόπειρα καταδικᾷ στερηζέται τῷ ὄντι εἰς ἀληθῆ γεγονότα.

Αἱ ἐπὶ τῇ γῇ αἱ γινώσται ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰονίου Πολιτείας εἰσὶν ἐσπαρμέναι ἀπὸ τῶν παραλίων τῆς Ἠπείρου μέχρι τῆς νοτιωτέρας ἄκρας τῆς Πελοποννήσου καὶ ὅλως ἀνεξάρτητοι ἀλλήλων κατὰ τὰς ἰδέας καὶ τὰ ἀσκήματα διαρκούσας

(1) Ὁρα τὰ δύο ἀμέσως προηγούμενα φύλλα.

δὲ τῆς Προστασίας, ἄγριος ἐπειράτει μεταξὺ αὐτῶν ἀνταγωνισμός, κατὰ τὴν διανομὴν τῶν κυβερνητικῶν θέσεων. Οὐδεὶς, νομίζομεν, θέλει εὐρεθῆ ὑποστηρίζων ὅτι ἡ σελὶς αὕτη τῆς ἡμετέρας ἱστορίας συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν ἐνδόξων. Πόλλαι συνέβη ἡμῖν, ἐνῶ ἐκηρύττομεν εἰς τοὺς ἡπειρωτικούς μονάρχας τὴν συνταγματικὴν κατῆχσιν, ν' ἀκούσωμεν αὐτοὺς ἀντιτάσσοντας ὡς ἐπιχείρημα τὰς Ἰονίους Νήσους. Ἀναγκασθεὶς πρὸ τινων ἐτῶν ὡς ἐκ τῆς ἀναθεθείσης μοι ἐντολῆς νὰ ἐγκύψω εἰς ἀκριβῆ τοῦ ζητήματος μελέτην, πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι, καίτοι αἱ προθέσεις τοῦ προστατευόντος κράτους ἦσαν ἐν γένει ἀγαθαί, ἡ καθ' ἡμῶν μομφὴ ἤτο ἐν τούτοις ὑπὸ τινος ἐπόψεως δικαία, καὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν ἀκόμη, καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς Θωμᾶς καὶ τὸ σύστημα αὐτοῦ ἐτίθησαν εἰς ἀρχάν. Ἡ ὑπακοὴ εἰς τὰς αὐτὰς ἀρχὰς δὲν ἀποτελεῖ στοιχεῖον κοινῶ βίου, αἱ δὲ ἐπὶ νῆτοι ὕφ' οὐδενὸς ἄλλου κατεῖχοντο αἰσθήματος πλὴν τοῦ τῆς ἐλληνικῆς αὐτῶν ἐθνότητος. Τὸ αἶσθημα τοῦτο, ὅπερ πλείστην περιποιεῖ τιμὴν εἰς τοὺς Ἑπτανήσιους, ἐζήτησαν Ἀγγλοὶ τινὲς ν' ἀμφισβητήσωσι, προτείνοντες ὡς ἐπιχείρημα, ὅτι αἱ ἀνώτεραι τάξεις λαλοῦσιν ἰταλιστὶ καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν συνεκεράσθη ἐνίοτε δι' αἵματος ἰταλικοῦ. Ταῦτα εἶναι προφανεῖς παραλογισμοί. Ἀλλὰ διὰ τί μετὰ τὴν ἰδρυσιν ἐλευθερίας Ἑλλάδος, δὲν ἐσπευσεν ἡ Ἀγγλία νὰ δώσῃ τέλος εἰς κατὰστασιν πραγμάτων προσωρινῶν, ἀπαλλάττουσα ἑαυτὴν τε καὶ τοὺς προστατευομένους αὐτῆς ἀπὸ ὀχληροῦ δεσμοῦ, καὶ τοποθετοῦσα αὐτοὺς εἰς τὴν φυσικὴν θέσιν των ὡς μέλη τοῦ ἀριστοστάτου βασιλείου;

Ἡ ἐρώτησις φαίνεται εὐλογώτατη. Ἐν τούτοις πιστεύομεν, ὅτι οὐδ' αὐτὸς ὁ Κάνιγγ ἐσέφθη τοιοῦτόν τι, νομίζων ἑαυτὸν δεσμευμένον ἐκ στρατιωτικῆς τινος παραδόσεως χρονολογουμένης ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. Ἀλλ' ἂν τῷ ὄντι ἐδίδαξεν ὁ Ναπολέων, ὅτι ἡ Κέρκυρα εἶναι σπουδαιοτάτη στρατηγικὴ θέσις, πρέπει τότε μετὰ πολλῆς φροντίδος νὰ ἐξακριβωθῇ καὶ κατὰ ποῖαν τοῦ σταδίου αὐτοῦ περιόδον ἐκέρυξε τὸ δόγμα τοῦτο. Ἀπεφαινετο οὕτω καὶ ἀφοῦ ὀκτακισχίλιοι περίπου ἐκ τῶν ἀρίστων αὐτοῦ στρατιωτῶν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Βερδιὲ ἀπεκλείσθησαν ἐπὶ ὁλόκληρα ἔτη ὑπὸ δύο μόνον, ἂν δὲν μὲ ἀπατᾷ ἡ μνήμη, μικρῶν ἀγγλικῶν πλοίων, ἢ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης; Ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τῶν ἱστιοφόρων πλοίων καὶ τοῦ τότε πυροβολικοῦ, ἔχων ὑπ' ὅψιν καὶ τὰς ὀρέξεις μοινοπωλίου ἐπιθετικοῦ καὶ τοῦ, πάλιν ἐρωτῶ, ποῖον στοιχεῖον δυνάμεως δύναται νὰ προσπορίσῃ ἡ κτήσις τῆς Κερκύρας εἰς τὸν μὴ κεκτημένον καὶ ὑπερόχον κατὰ θάλασσαν δυνάμιν; Εἰς δὲ τὸν θαλασσοκράτορα ποῖαν χρήσιμον αὐξήσιν δυνάμεως παρέχει τῆς νήσου ταύτης ἡ κατοχὴ; Περιττὸν δὲ νομίζω πάντα λόγον περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ βάρους, τοῦ πηγάζοντος ἐκ τῆς διατηρήσεως φρουρᾶς ἐξ ὀκτάκις χιλίων ἢ ἐξάκις χιλίων ἀνδρῶν, εἴτε ἐν μόνῃ τῇ Κερκύρᾳ, εἴτε κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑπτανήσον.

Οὐδεὶς ὑπῆρχεν Ἀγγλος εὐαίσθητότερος τοῦ λόρδου Παλμερστώου πρὸς τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν στρατιωτικὴν ἡμῶν ἰσχύϊν, συγχρόνως δὲ οὐδεὶς παρηκολούθει μετὰ πλείονος προσοχῆς τὰς ἐλαττώματα καὶ τὰς προόδους τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος. Ἐν τούτοις ἐν ἔτει 1862, ἅμα ἐπέλαμψεν ἐπὶ τῆς χώρας ταύτης ἡ ἐλπίς ὄντως ἐλευθέρου πολιτεύματος, ἀμέσως οὗτος καὶ ὁ λόρδος Ῥώσσελ ἐπρότειναν, τὸ δὲ ὑπουργικὸν συμβούλιον προθύμως παρεδέχθη, νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἄρσιν τῆς Προστασίας καὶ ἔωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ταῦτα ἀνέφερα, ἵνα ἀποδείχθῃ τί ἐφρνει τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο, μάλιστα δὲ ὁ Πάλμερστον καὶ ὁ Ῥώσσελ, περὶ τοῦ ἀπελπιστικοῦ δῆθεν μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος. Δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ προτι-

θέσω ὅτι, ἂν οἱ ἄνδρες βούτοι, ἐστεροῦντο πίστεως εἰς τὸ μέλλον τῶν Ἑλλήνων, οὔτε φρόνιμον οὔτε ὀρθὸν ἤθελον νομίσει νὰ ὑπαγάγῃσι τὸν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας προστατευόμενον Ἰόνιον λαὸν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ νεαροῦ βασιλέως.

Ἀλλὰ πλὴν τούτου ὑπάρχει καὶ ἕτερον τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῶν τεκμήριον. Γνωρίζω θετικῶς, ὅτι οἱ ἀνωτέρω πολιτικοὶ ἄνδρες ἐσκέπτοντο πρὸ τινων ἐτῶν νὰ ἐπανορθώσωσι τὸ κατὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους διαπραχθὲν ὀροθετικὸν σφάλμα διὰ τῆς προσαρτήσεως τῇ Ἑλλάδι τῆς Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας, τῇ συναινέσει τῆς Πύλης, ἀπολαμβανούσης ὡς ἀποζημίωσιν φόρον τινα ὑποτελείας. Ἡ παραίτησις ἀπὸ τῆς Προστασίας παρεῖχεν ἡμῖν, μέχρι τινός, τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξετάσωμεν τὰ μέτρα, δι' ἣν ἡ δύνατο κάλλιον νὰ ἀσφαλισθῇ ἡ εἰρήνη τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ πραγματοποίησις τῶν τοιούτων σχεδίων ἤθελεν εἶναι εὐτύχημα διὰ πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα κατέχοντα ἐν τῷ πολιτισμῷ ἔθνη δὲ, ἐμφοροῦνται πάντοτε ὑπὸ φρονήσεως, ὅσαςκις πρόκειται περὶ ὀροθετικῶν ζητημάτων. Ὡς ὁ χρυσὸς ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν, οὕτω καὶ τὸ ἔδαφος ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν ἐθνῶν εἰδός τι ἐταιρικῆς γοητείας.

(ἀκολουθεῖ).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Χθὲς Κυριακὴν οὔτε ὁ πρωθυπουργός, οὔτε ἄλλος τῶν πολιτευομένων ἐκλήθη εἰς τὰ ἀνάκτορα.

— Ἐνεκα τῆς ὑφισταμένης ὑπουργικῆς κρίσεως δὲν θὰ συνεδριάσῃ σήμερον ἡ βουλὴ.

— Μετὰ βραχείαν πλὴν ὀξυτάτην νόσον ἀπεβίωσε χθὲς τὸ ἐσπέρας ὁ νεαρὸς υἱὸς τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος κ. Ἀναργύρου Ν. Σιμοπούλου Νικόλαος. Ἡ κηδεὶα αὐτοῦ γυνήσεται σήμερον ὥρα 2 μ. μ.

— Σήμερον περὶ ὥραν 7 καὶ 1)2 γενήσεται τακτικὴ συνεδρίασις τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου «Παρνασσῶν».

— Δίαν προσεχῶς κάμνει ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τὸ παρὰ τὸ Φάληρον ἰδρυθὲν ἐργοστάσιον χαρτοποιίας.

— Χθὲς τὴν 9 π. μ. ὥραν ἐγένετο ἡ κηδεὶα τοῦ ὑποστρατήγου Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη ὑπὸ δύο ἀρχιερέων ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, ἅπαντα δὲ τὰ ἐνταῦθα στρατιωτικὰ σώματα ἠκολούθησαν τὴν κηδεῖαν μέχρι τοῦ νεκροταφείου. Τέσσαρες ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐκράτουν τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου, ὃν τινα παρηκολούθουν πολλοὶ τῶν ὑπουργῶν, ἅπαντες σχεδὸν αἱ βουλευταί, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ καὶ πλῆθος λαοῦ πάσης τάξεως. Ἐν τῷ ναῷ ἐξεφώνησεν ἐπικλῆσειν λόγον ὁ τμηματάρχης τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσιν, ὑπουργεῖο κ. Δ. Πάνταζης, ἐπὶ τοῦ ταφῆος δὲ ἕτερον ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Τιμολεὼν Φιλήμων.

— Τὰ μέλη τοῦ ἐν Πάτραις συλλόγου ἡ «Ἀδελφότης» ἤρξαντο εἰσπράττοντα συνεισφοράς ὑπὲρ δημοσίου ἐξοπλισμοῦ τῶν ἐν Πάτραις ἀνδρῶν.

— Πλείους τῶν διακοσίων φοιτητῶν τῆς ἐκτρακτικῆς σχολῆς δι' ἀναφοράς των πρὸς τὴν σύγκλητον τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου παρακαλοῦσιν αὐτήν, ὅπως ἐνεργήσῃ παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ εἰς τὴν θέσιν καθηγητοῦ τοῦ ὕψηντο κ. Α. Γεωργαντᾶ.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἑρμοπόλεως ἐν τινι τῶν τελευταίων αὐτοῦ συνεδριάσεων ἀπεφάσισεν, ὅπως ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου πληρωθῶσι 200 ὅπλα Σάκετ, διὰ τοῦς ἐγκυμναζομένους ἡδὴ ἀνδράς τῆς πόλεως ταύτης.

— Βίς τὸ ἐν τοῖς ἀνακτόροις δοθὲν προχθὲς γεῦμα εἰς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας καὶ τὸν γραμματέα τῆς πρεσβείας προσκληθέντες, παρεκάθισαν, καὶ οἱ πλοίαρχοι τῶν ἐν Πειραιεὶ σταθμευόντων ἀγγλικῶν πλοίων *Wizard* καὶ *Hotspur*.

— Γενομένης ἐσχάτως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς ἐκλογῆς τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου τῆς πόλεως ταύτης, ἐν τοῖς ἑνδεκα μέλεσιν αὐτοῦ, ἐξελέχθησαν πέντε Ἑλληνες, οἱ κ.κ. Σουλτάνης, Λιμπρίτης, Ζήνζος, Διαμάντης καὶ Ἀργύρης.

— Περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς Ἑρμοπούλεως ἀναγινώσκουμεν ἐν τῷ α' Ἀργῶ ἐφημερίδι ἐκδιδομένη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ τὰ ἐπόμενα·

α' Ἡ ἀγορὰ τῆς πόλεώς μας μετὰ τὰς ἐσχάτως γενομένας πτωχεύσεις παριστᾷ ἀληθῶς εἰκόνα οἰκτρᾶν καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ ναυπηγεῖον ἀργεῖ σχεδόν, ἡ δὲ ἐργατικὴ τάξις μαστίζειται ὑπὸ τῆς πείνης.

— Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Νοέμβριον (ν. ε.) διέπλευσαν τὴν διώρυγα τοῦ Σουέζ 115 πλοῖα, ἥτοι 87 ἀγγλικά, 8 γαλλικά, 4 αὐστριακά, 3 ὀλλανδικά, 3 ἰταλικά, 3 γερμανικά, 2 ἰσπανικά, 1 Νορβηγικόν. Αἱ δὲ πρόσοδοι ἀνῆλθον εἰς φρ. 2,000,000 ἥτοι 240,000 φράγκα πλείοντερον τῶν κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰσπράξεων.

— Ὁ διάσημος ἐρευνητὴς τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς Δ. Ρ. Λούκας ἀπεβίωσε πρό τινων ἡμερῶν ἐπὶ τοῦ μεταφέροντος αὐτὸν ἐκ Λζέδδας εἰς Σουέζ ἀτμοπλοίου.

— Ἡ ἐκθεσις τοῦ γεωργικοῦ γραφείου τοῦ βάμβακος ἀναβιβάζει τὴν ἐσοδεῖαν αὐτοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον εἰς 4, 560,000, ἴτως δὲ καὶ πλέον, ἐὰν ἡ ὥρα τοῦ ἔτους ἔσται εὐνοϊκή.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΜΕΤΟΧΟΥΣ.

Τῆς Ναυτικῆς Τραπεζῆς «Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ».

Συνεπεῖα ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, παρακαλοῦντα ὅσοι τῶν κ. κ. μετόχων κατέχουσιν ἔτι ἐκ τῶν νέων μετοχικῶν τίτλων τῆς Τραπεζῆς «Ὁ Ἀρχάγγελος» μὴ φερόντων τὸ ἀναλογοῦν χαρτόσημον, νὰ παρουσιάσωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν ταμῖαν τῆς διευθύνσεως τῆς Τραπεζῆς ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς δευτέρας, 29 τρέχοντος, ὅπως προσκολληθῇ τὸ χαρτόσημον.

Οἱ τίτλοι δύνανται νὰ παρουσιασθῶσι πρὸς σφράγισιν παρὰ τοῦ ιδιοκτῆτου ἢ ἄλλου οἰουδὴποτε κατόχου. Παρὰ τοῦ προσάγοντος τοὺς τίτλους οὐδεμίαν ζητεῖται πληρωμὴ διὰ τὸν προσκολλώμενον ἔνσημον χάρτην.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Νοεμβρίου 1876.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς διευθύνσεως)

(Β'. 25—γ)

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

ΔΩΜΑΤΙΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΠΛΩΝ

ΚΟΜΨΩΣ ΔΙΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΑ

Μαγειρικὴ ἀρίστη

Οἱ προσερχόμενοι εὐρίσκουσιν καθαριότητα μοναδικὴν τροφὴν ἐκλεκτὴν καὶ ποικίλην καὶ ὑπηρεσίαν καθ' ὅλα πρᾶθμον.—Αἱ τιμαὶ εἶναι ἀναλόγως ΜΕΤΡΙΑΙ (326—δ.)

ΕΚΚΟΚΙΣΤΗΡΙΟΝ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Ἰδρύσαντες ἐκκοκιστικὸν τμήμα βάμβακος ἐν τῇ ἀτμοκινήτῃ βιομηχανικῇ καταστάματι μας ἐν Πάτραις, καὶ ἐφοδιάσαντες αὐτὸ ἐσχάτως διὰ μηχανῶν τοῦ νεωτέρου καὶ τελειότερου Ἀμερικανικοῦ συστήματος, γνωστοποιούμεν πρὸς τοὺς καλλιεργητὰς βάμβακος, καὶ ἐμπόρους τοιοῦτου ἀκαθάριστου, κατὰ τὴν περιφέρειαν Πατρῶν καὶ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος ἐν γένει, ὅτι ἀναλαμβάνομεν ἐπὶ ὀρισμένη ἀμοιβὴ τὴν ἐκκόκισιν βάμβακος πάσης ποιότητος καὶ ποσότητος διὰ λογαριασμὸν τρίτων, καὶ ἐπίσης ἀγοράζομεν τοιοῦτον ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ποιότητός του.

ΚΟΓΚΟΣ καὶ ΤΡΙΑΝΤΗΣ. (Β', 19—ε')

ΣΟΚΟΛΑΤΑ MENIER

ΥΓΙΕΙΝΗ.

Γνωστὸν εἶναι τοῖς πᾶσι ὅτι ἡ Σοκολάτα μεταξὺ ὄλων τῶν ποτῶν κατέχει τὴν πρώτην θέσιν, διὰν κέκτηται τῶν πλεονεκτημάτων τῆς εὐκόλου πέψεως· ἄλλως τε ἀποκαθίσταται οὐ μόνον ἀνωφελὴς ἀλλὰ καὶ βλαβερὰ, ὅταν μάλιστα φέρῃ μεγάλην ποσότητα ἀμύλου (πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ πηγύνεται), ὡς τοιαύτη δὲ ὑπὸ ἱατρικὴν ἐποψιν συσταίνεται ἡ Σοκολάτα τοῦ Menier ἥτις διορίζεται ὑφ' ὄλων τῶν ἱατρῶν καὶ εἰς τοὺς πλέον ἀδρανεῖς στομάχους.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν τῷ φαρμακευτοπόρῳ τοῦ κ. Ὀλυμπίου.

Ὁδὸς α' Ἑρμοῦ ἀριθ. 206.

(Β'. 29—δ.)

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΤΟ

ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ

Πλατεῖα Συντάγματος.—Ἀνατολικομεσημβρινόν.

Δι' οἰκογενείας

᾽Ωραιότερα θέσις τῶν Ἀθηνῶν.—Ἐπιπλά καινουργῇ.

Τὸ γνωστὸν τοῦτο ξενοδοχεῖον ἐπὶ φιλοκαλίᾳ, καθαριότητι ταχίστη ὑπηρεσίᾳ καὶ τελείᾳ μαγειρικῇ, εἰδοποιεῖ τοὺς πελάτας του καὶ τοὺς μέλλοντας νὰ προσέλθωσιν, ὅτι πρὸς εὐκολίαν των, ἐνοικιάζει ἀπὸ τοῦδε καὶ δωμάτια μετὰ καὶ ἄνευ τροφῆς. Πρὸς δὲ, ὅτι ἐκτὸς τῆς ἰδιαίτερας τραπέζης (Table d'Hôte) συνέστησε καὶ ἐστιατόριον (Restaurant) εἰς τὴν ἐπὶ τῆς πλατείας μεγάλῃν ἀθήουσιν αὐτοῦ.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ.

(345—κς')

ΠΑΡΑ ΤΑ ΧΑΥΤΕΙΑ καὶ εἰς τὴν νεόδμητον οἰκίαν τοῦ κ. Βυθνοῦ, ἡνεώχθη ΝΕΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ παρὰ τοῦ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ, καλῶς εὐπρεπισμένον καὶ πεπλουτισμένον μὲ πολλὰ καὶ διάφορα εἶδη ἀρωμάτων. Οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μείνει κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι.

(Β'. 26—δ.)

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.—L'Éclair

Σειρὰ θεωρείων Γ'.

Οἱ ἐκδότες

Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗΣ καὶ Π. ΛΕΛΑΝΗΣ.

ΤΥΠΟΙΣ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ.